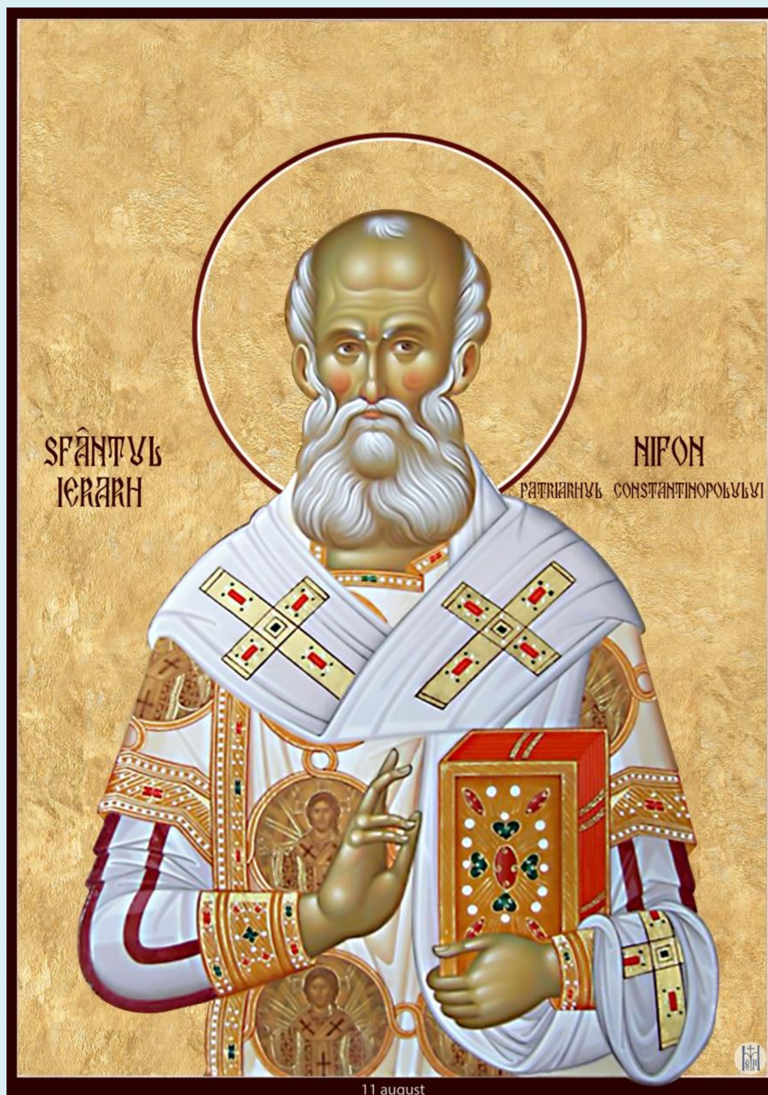
Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Nifon, patriarhul Constantinopolului
(11 august)

Sfântul ierarh Nifon, patriarhul Constantinopolului şi mitropolitul Ţării Româneşti (†1508) (11 august):

https://www.academia.edu/44007247/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Nifon_patriarhul_Constantinopolului_%C5%9Fi_mitropolitul_%C5%A2%C3%A3rii_Rom%C3%A2ne%C5%9Fti_1508_11_august_

https://archive.org/details/sf.-nifon-nou

*****

Troparul Sfântului ierarh Nifon, patriarhul Constantinopolului, glasul al 3-lea: Cu faptele dreptei credinţe strălucind toată Biserica ai luminat, însoţindu-te cu smerenia cea dătătoare de înălţare, tu, cinstea cea mărită a celor două sfinte locaşuri, podoaba şi înfrumuseţarea patriarhilor, mărite ierarhe Nifon. Iar acum umple de dumnezeieşti daruri pe cei ce cu credinţă te măresc pe tine.

a lui Theona, ieromonahul şi egumenul

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucit fiind cu slava Dumnezeirii, dumnezeiescule părinte, goneşte lipsa de luminare a sufletului meu, ca să laud luptele tale împotriva vrăjmaşilor celor nevăzuţi.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rănit fiind de dragostea lui Hristos din pruncie, prea fericite, ai alergat ca un cerb însetat la izvoarele apelor şi ai ajuns la faptele cele bune.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fugind de nestatornicia celor trecătoare, ai schimbat cele mici cu cele mari, ca un înţelept. Pentru aceasta te-ai arătat vas al Treimii, părinte prea sfinţite.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Marie, Fecioară şi Maică a lui Dumnezeu, nu înceta a te ruga Fiului tău pentru cei ce vieţuim în locaşul tău cel dumnezeiesc, ca să ne izbăvim de toată pri-mejdia.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe un adevărat propovăduitor câştigându-te pe tine, ne-am luminat prin cuvintele tale cele înţelepte şi către cunoaşterea voii lui Dumnezeu toţi au fost povăţuiţi. Pentru aceasta, te cinstim.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Potolind viforul săltărilor trupului, ai fost rănit de dragostea cea dumnezeiască, de Dumnezeu fericite părinte Nifon. Pentru aceasta, ai alergat la locaşurile Domnului din Muntele Athos şi pe toţi cei ce locuiau acolo i-ai luminat.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu luminarea faptelor tale cele bune covârşeşti, prea fericite, luminătorii cei de pe cer. Căci ai răsărit ca un Soare în Muntele Athos, luminând pe toţi cei ce se apropie de tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu eşti mărirea pământenilor, Născătoare de Dumnezeu şi scăpare tare a celor ce cu credinţă aleargă la tine. Pentru aceea, nu ne trece cu vederea, ci, apucând înainte, izbăveşte de tot felul de rele pe cei ce nădăjduiesc spre tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu - şi puterea mea; Tu - Dumnezeul meu; Tu - bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Raza Sfântului Duh sălăşluind în tine, cuvioase şi curăţindu-te la trup şi la suflet, ai primit, părinte, darul preoţiei şi te-ai făcut cu adevărat locaş al Sfintei Treimi şi vas al darurilor Duhului.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Alt Moise te-ai arătat nouă, prea sfinţite; dar, dând credincioşilor Legea cea de mântuire, o dăruieşti nu scrisă pe lespezi de piatră, ci scrisă prin lucrarea darului în inimile lor şi tuturor povăţuitor făcându-te ai grăit: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te-ai făcut Biserică vie şi însufleţită lui Dumnezeu, din pruncie fiind organ al Duhului care răsună tuturor glasul de Dumnezeu insuflat al faptei bune şi pricină de mântuire te-ai făcut, arătând tuturor moştenirea cerurilor, prea mărite fericite Nifon.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

După Dumnezeu, pe tine folositoare te-am câştigat, pentru că ai fost Maică a lui Dumnezeu, a Făcătorului şi Ziditorului. Pentru aceea, pe toţi care locuiesc în locaşul tău miluieşte-i, iar moştenirea pe care ai câştigat-o acopere-o şi o izbăveşte de vrăjmaşii cei nevăzuţi, prea curată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Încă tânăr fiind tu, ai mers la Muntele Athos şi ai intrat în Mănăstirea Botezătorului, unde ai primit strălucirea Duhului, în acest chip, luminându-te, te-ai făcut propovăduitor tuturor celor de aproape şi de departe.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu înceta a te ruga în taină Stăpânului, prea fericite, pentru toată obştea credincioşilor; căci Dumnezeu spre luminare te-a ales întâistătător, păstor şi începător al Bisericii Tesaliei.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În ce chip voi spune, cuvioase, osârdiile, ostenelile şi nevoinţele pe care le-ai săvârşit pentru turma ta? Şi în ce chip voi spune, fericite, străduinţa, vegherea cea de toată noaptea, răbdarea şi lupta împotriva năvălirilor diavoleşti, pe care le-ai îndurat?

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Unul în două Firi, Dumnezeu şi Om, Te ştim pe Tine, care în chip de negrăit Te-ai născut din prea curata Fecioară, Iubitorule de oameni. De aceea Te rugăm, Mântuitorule, pentru rugăciunile Maicii Tale celei fără de prihană, mântuieşte pe cei binecredincioşi.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi mă ridică din adâncul răutăţilor, rogu-mă; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai dreptar şi chip al preoţiei, fericite, mai întâi în Tesalia şi apoi în cetatea lui Constantin, care împărăteşte peste toate cetăţile.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai adunat în sufletul tău, prea fericite, virtuţile tuturor Sfinţilor: lipsa de răutate a lui Moise, blândeţea lui David şi râvna lui Ilie. Pentru aceasta, te-ai arătat a fi locaş al lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te-ai asemănat neguţătorului bun, părinte prea fericite, căutând mărgăritarul cu adevărat de mare preţ şi aflându-l, te-ai arătat minunat, prin razele Lui cele strălucitoare şi pe Dumnezeu ai lăudat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu, singura viţă adevărată, Preacurată, ai odrăslit în chip nelucrat Strugurele cel copt, care picură vin dulce, îndulcind inimile celor ce te laudă pe tine.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Pomenirea nevoinţelor tale cea strălucită şi de lumină purtătoare, răsărind în chip luminat, veseleşte, părinte, sufletele tuturor celor binecredincioşi; iar atingerea de sfintele tale moaşte îndulceşte simţirile lor, îndulcindu-le. Pentru aceasta, după cuviinţă te mărim, înţelepte ierarhe Nifon, de Dumnezeu cugetătorule, părintele nostru.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce merseseră din Iudeea în Babilon de demult, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biserică însufleţită a cinstitului şi Sfântului Duh te-ai făcut, învăţând pe credincioşi cu adăpările cele prea dulci ale cuvintelor tale, îndemnându-i a cânta: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea cea cu adevărat mai presus decât toate cetăţile se bucură că te-a câştigat pe tine păstor de la Dumnezeu. Şi luminându-se cu învăţăturile tale, acum cântă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată latura României mărturiseşte puterea darurilor tale, pentru că la intrarea ta în ea ai săvârşit vindecări şi pe credincioşii de acolo i-ai îndemnat să cânte: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Tine, Cuvântul cel mai presus de lumină şi Raza Tatălui, Hristos Domnul, Fecioara, norul cel luminos, fără de sământă Te-a născut mai presus de minte şi de cuvânt. Pentru rugăciunile ei, Mântuitorule, mântuieşte pe cei ce Te laudă pe Tine.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori tiranul haldeilor a ars nebuneşte cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu Putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un fulger a strălucit peste tot pământul viaţa ta şi puterea graiurilor tale şi a vieţuirii tale celei minunate, care veseleşte inimile tuturor credincioşilor care neîncetat cântă: preoţi, lăudaţi, popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Supunându-te Legii, cuvioase, ai plecat din pricina împărţirii părerilor, din scaunul patriarhal; dar, ca pe o comoară prea scumpă, te-a primit Ţara Românească, iar mai marele poporului ei ţi-a încredinţat, după vrednicie, toată ocârmuirea Bisericii ca să-i aduci pe ei lui Dumnezeu, fericite.

Stih: ***Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Părinte şi Fiule fără de început, Mântuitorule şi Duhule cel dumnezeiesc, Lumina cea întreită a unei Firi nedespărţite şi neapropiate, păzeşte pe cântăreţii tăi şi fereşte de necazuri şi de primejdii ţara aceasta şi pe cei ce cu dreaptă credinţă vieţuiesc în ea, ca să te laude fără încetare, Sfântă Treime, întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prea lăudată, tu eşti nădejdea, aşteptarea şi lauda mea, ancoră şi liman, zid şi întărire, folositoare, sprijin şi scăpare. Pentru aceasta, nu mă lepăda, Preasfântă, pe mine cel ce scap la tine, ca să grăiesc cu credinţă: popoare, prea înălţaţi pe ceea ce este plină de har.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit; Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai alergat, prea fericite Nifon, de Dumnezeu înţelepţite, la locaşurile cele prea dorite din Muntele Athos. Şi acolo ai pus cu bărbăţie biruinţă mai întâi asupra luptătorului împotrivă, oştindu-te cu tărie. Pentru aceea, ca un mare purtător de biruinţă, ai primit cununa cea neveştejită.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biserica Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan ai luminat, cuvioase şi obştea ei ai înconjurat-o cu îngrădiri tari, bine povăţuind pe cei din ea către păşunea cea nepătimitoare a Edenului cel nestricăcios şi către odihna cea veşnică.

Stih: ***Sfinte părinte Nifon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Calea ta cea bună ai săvârşit şi credinţa ai păzit pe pământ, părinte, iar în ceruri ţi s-a păzit cununa dreptăţii, de care te învredniceşte pururea, împreună cu toţi Sfinţii, proorocii, apostolii şi ierarhii şi cu mucenicii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fecioară, Maica lui Dumnezeu, să ne izbăvim toţi cei ce vieţuim cu dreaptă credinţă în ţara aceasta de răutatea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, cu sprijinul tău, prea curată şi cu rugăciunile robului tău, Sfântul Nifon, ierarhul, apărătorul nostru.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

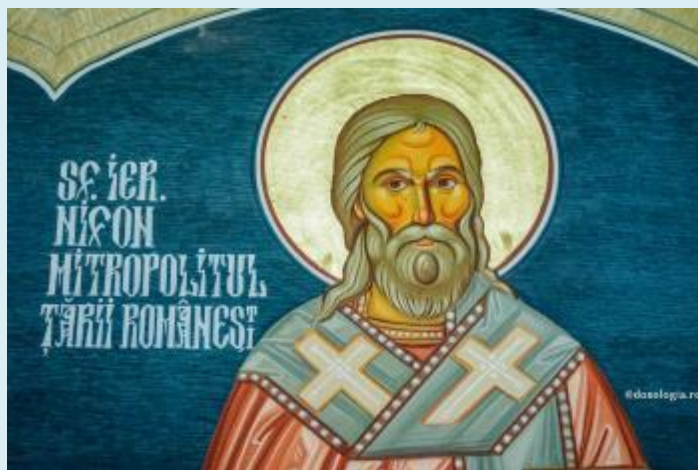
Învăţând înţelepciunea cea de sus şi primind bogăţia cea de taină, ai îmbogăţit pe toţi credincioşii, prea sfinte, cu cuvintele veselind inimile dreptcredincioşilor şi

înecând taberele necredincioşilor. Pentru aceea, după vrednicie, ai luat răsplătire ostenelilor tale, cununa din darul cel de sus, Sfinte ierarhe Nifon, părintele nostru. Iar acum roagă pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna praznicului Schimbării la faţă a Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Suindu-Te cu ucenicii în Munte şi strălucind întru slava Tatălui, au stat înaintea Ta Moise împreună cu Ilie. Căci Legea şi proorocii ca pe Dumnezeu Te slujesc pe Tine, a cărui existenţă firească de Fiu mărturisind-o, Te-a numit Fiu pe Tine, Părintele Ceresc, pe care împreună cu Tine, Fiule şi cu Duhul Sfânt Îl slăvim.

Sinaxar

În această lună, în ziua a unsprezecea, pomenirea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului părintele nostru Nifon, arhiepiscopul Constantinopolului. Care a pustnicit în sfânta mânăstire Dionisiu din Sfântul Munte Atos, în anii de la Hristos 1460.

Acest Sfânt Nifon s-a născut în Tesalonic din părinţi binecredincioşi şi de bun neam: mama lui, Maria, era din această cetate, iar tatăl său, Daniil, se trăgea din Dalmaţia. Aşezaţi în Tesalonic, părinţii sfântului au avut trei copii: Dimitrie, Nicolae şi Maria.

După moartea tatălui, fiul cel mare, Dimitrie, a fost luat la curtea domnitorului Tesalonicului, iar cel de al doilea, Nicolae, a fost dat la învăţătura cărţilor sfinte, dovedind multă silinţă, încât la vârsta de 12 ani ştia toată rânduiala slujbelor bisericeşti, se îndeletnicea cu citirea sfintelor cărţi şi dorea să-şi adâncească cunoştinţele.

Pentru aceasta, curând, fără ştirea dascălului şi a maicii sale, a urmat pe un monah învăţat, numit Iosif, cu care a ajuns la Epidar, unde a rămas alături de vestitul pustnic Antonie, care nu după multă vreme l-a tuns în călugărie, dându-i numele Nifon.

După moartea pustnicului Antonie, călugărul Nifon, plin fiind de râvna învăţăturii şi auzind că în cetatea Iarda este un dascăl foarte învăţat, numit Zaharia, a ajuns ucenic al acestuia.

Iar când, după luarea Constantinopolului de către turci la 1453, dascălul Zaharia a fost hirotonit episcop, călugărul Nifon s-a dus la Sfântul Munte Atos, aşezându-se la început în Mânăstirea Pantelimon. Însă după o vreme s-a mutat în peştera Krughi, unde a pustnicit, desăvârşindu-se în învăţăturile sfinte. De acolo a fost chemat de întâistătătorul Lavrei celei mari a Sfântului Atanasie ca dascăl.

După multă vreme, cunoscând că în Mânăstirea Dionisiu, cu hramul Sfântului Înaintemergător şi Botezător Ioan, se află mulţi îmbunătăţiţi monahi, s-a mutat acolo, unde a îmbrăcat îngerescul chip al schimniciei şi a fost hirotesit, după canoane, citeţ şi ipodiacon, iar apoi hirotonit ierodiacon şi ieromonah.

Nevoindu-se mai mult cu cele duhovniceşti, cu privegherile, cu rugăciunea şi cu dragostea faţă de toţi, Sfântul Nifon a ajuns curând a fi un adevăr luminător nu numai al Mânăstirii Dionisiu, ci şi al întregului Sfânt Munte Atos, încât puterea înţelepciunii lui ajunsese vestită şi în cetatea Tesalonicului.

De aceea, după moartea mitropolitului Partenie al Tesalonicului, soborul episcopilor şi al clerului aleseră ca mitropolit al Tesalonicului pe Sfântul Nifon, care cu toată împotrivirea lui a trebuit să primească.

Aici Sfântul Nifon a propovăduit prin alese cuvinte dogmele Bisericii şi îndemna pe cei bogaţi să ajute pe cei neputincioşi şi pe cei bolnavi, de care sfântul purta deosebită grijă, chiar dacă erau de altă lege.

Vestea despre puterea cuvântului şi despre faptele Sfântului Nifon s-a răspândit atât de repede şi de departe, încât când, după doi ani, a murit patriarhul Constantinopolului, Sfântul Nifon a fost făcut patriarh al Constantinopolului şi a toată lumea.

Însă nu după multă vreme, la uneltirile unor clerici, Sfântul Nifon a fost izgonit de puterea împărătească din Patriarhie la Mânăstirea Sozopoli. Dar după doi ani a fost din nou urcat în scaunul de patriarh al Constantinopolului; însă după scurtă vreme, la uneltirile unora, împăratul a surghiunit pe Sfântul Nifon în cetatea Adrianopol, unde petrecea păzit de ostaşi.

Vestea despre Sfântul Nifon s-a răspândit până departe, încât, auzind cele despre Sfântul, domnitorul Ţării Româneşti, Radu cel mare (1496-1508) dorind să-l vadă, a căpătat, aflându-se la Constantinopol pentru plata tributului, învoirea înaltei Porţi să viziteze pe Sfântul Nifon la Adrianopol.

Fiind în faţa sfântului, domnitorul Radu cel mare grăi: Eu, Stăpâne Sfinte, doream foarte mult să mă învrednicesc a vedea fericita ta faţă. Slavă lui Dumnezeu că m-am învrednicit a dobândi aceasta astăzi; sunt mâhnit însă de ispitirile ce pătimeşti.

Sfântul Nifon îi răspunse: Prea strălucite Domn, prin multe necazuri ni se cade nouă să intrăm în Împărăţia Cerurilor, căci zice Domnul că se cade să suferim primejdiile acestei vieţi cu bucurie.

Acestea şi altele asemenea auzind domnitorul Radu cel mare zise: Mă rog arhieriei tale să vii în Ţara Românească să ne înveţi pe noi, căci cu totul suntem lipsiţi de duhovniceasca învăţătură şi de păstor învăţător; acolo te vei odihni şi toţi te vor primi cu bucurie. Dă-mi cuvântul şi voi mijloci la Poartă a ţi se da voie.

Şi, sfântul învoindu-se, l-a luat domnitorul Radu cel mare cu sine şi l-a dus în Ţara Românească, la anul 1504, unde toţi l-au primit ca pe un apostol al lui Dumnezeu.

Atunci domnitorul Radu i-a zis: Te avem pe tine povăţuitor şi păstor al nostru, ca să ne povăţuieşti pe noi pe calea mântuirii, şi să ai stăpânire asupra lucrurilor bisericeşti, şi orice vei porunci, se va face.

Mă rog, răspunse Sfântul Nifon, ca orice voi face spre îndreptare să primiţi cu bucurie; iar însuţi de vei greşi, să primeşti duhovniceasca mea sfătuire, pentru că dacă poporul va vedea că domnul ţării primeşte îndreptare de pocăinţă, şi el cu înlesnire se va îndrepta; şi, dimpotrivă, dacă domnul ţării va călca legile şi va defăima sfintele canoane, atunci se va face tuturor mare cădere.

Apoi prea înţeleptul Nifon a poruncit să se adune în sobor toţi preoţii, egumenii mănăstirilor şi boierii divanului domnesc, cărora le-a vorbit îndemnându-i la faptele cele bune. Iar puterea cuvântului său şi înţelepciunea sa cea mare atât au mişcat inimile celor de faţă încât toţi au primit învăţătura cu bucurie şi au hotărât a-şi îndrepta năravurile.

După aceea Sfântul Nifon a hirotonit episcopi, cărora le-a dat toate rânduielile treptei lor de episcopi, sfătuindu-i să se îngrijească de turma lui Hristos.

În vremea aceea un boier din Moldova, rău nărăvit şi făcând multe rele, a fugit din ţara Moldovei în Ţara Românească cu femeia şi cu copiii săi. Aici, împrietenindu-se cu domnitorul Radu cel mare, a voit să-şi ia altă soţie, pe sora domnitorului Radu cel mare, care, cu toate că ştia că acela este însurat, s-a învoit la aceasta, nesocotind legile părinţilor săi şi canoanele Bisericii.

Aflând una ca aceasta, din plângerea femeii dintâi a aceluia, Sfântul Nifon a chemat pe boierul moldovean şi cu blândeţe l-a sfătuit să lase femeia cea luată fără lege şi să se întoarcă la soţia sa cea după lege.

Boierul moldovean a mers şi s-a plâns domnitorului Radu cel mare, căutând să-l întărite a izgoni pe sfântul din Ţara Românească.

Atunci Sfântul Nifon, netemându-se de ameninţări, s-a dus la domnitor şi arătându-i scrisoarea femeii celei după lege a boierului moldovean, i-a deschis Legea dumnezeiască şi i-a arătat că nu se cade să defaime cele rânduite de dumnezeieştile canoane.

Dar domnitorul Radu cel mare, lăsând la o parte evlavia ce arătase mai înainte, s-a pornit cu sălbăticie împotriva Sfântului Nifon, învinuindu-l că a călcat predaniile şi rânduielile ţării şi poruncindu-i să plece din Ţara Românească.

Atunci Sfântul Nifon a mers la biserică, unde a poruncit să se strângă tot poporul, pe care învăţându-l îndestul, s-a îmbrăcat în veşmintele arhiereşti şi a afurisit atât pe boierul moldovean cel fără de lege cât şi pe cei ce îl ajutaseră la săvârşirea acelei fărădelegi. Apoi a proorocit câte aveau să se întâmple Ţării Româneşti şi cum au să moară de moarte rea şi domnitorul Radu cel mare şi boierul moldovean, sfârşindu-se în fărădelegea lor. După aceea aşezând veşmintele arhiereşti pe sfânta masă a ieşit din biserică.

Auzind acestea domnitorul Radu cel mare a dat poruncă în tot oraşul ca nimeni să nu socotească pe Sfântul Nifon ca arhiereu şi nici să-i dea cinste şi căutare; căci cel care-i va da pâine sau altceva, ori îl va primi în casa sa îşi va pierde viaţa, iar averea lui va trece pe seama domniei.

Iar Sfântul Nifon s-a dus la marginea unui sat, într-o căscioară mică, unde un fiu duhovnicesc al său, Neagoe din familia Basarabeştilor, îl hrănea pe ascuns.

Atunci voievodul Radu cel mare, mustrat de cuget şi temându-se a nu veni asupra lui vreun rău pentru această faptă, a mijlocit să fie adus Sfântul Nifon din nou la palatul domnesc, unde domnitorul şi-a cerut iertare prin făgăduinţi de multe daruri.

Sfântul însă cunoscând vicleşugul domnitorului nu i-a dat iertare şi a plecat de la el repetând aceeaşi proorocie ce rostise în biserică.

Plecând din Ţara Românească, Sfântul Nifon s-a dus împreună cu doi ucenici ai săi, Macarie şi Ioasaf, mai întâi în Macedonia, apoi în Pelotonia şi de acolo în Sfântul Munte Atos, la Mânăstirea Vatopedi, unde a fost primit cu multă evlavie.

Iar din Mânăstirea Vatopedi, Sfântul Nifon a trecut ca un necunoscut în Mânăstirea Dionisiu, unde s-a supus la cele mai de rând ascultări, nefiind cunoscut de fraţii din mânăstire decât târziu prin arătare îngerească.

Şi făcând multe minuni Sfântul Nifon şi-a dat obştescul sfârşit în Mânăstirea Dionisiu, la 11 august 1508.

Ajungând domnitor, Neagoe Basarab, care fusese fiu de spovedanie al Sfântului Nifon, a trimis la Sfântul Munte Athos o delegaţie ca să aducă în Ţara Românească moaştele Sfântului Nifon ca să curăţească greşeala Radului şi a altora, care făcuse rău sfinţiei sale.

Dezgropând trupul Sfântului Nifon şi aşezându-l în coşciug de lemn, delegaţia trimisă de Neagoe Basarab, împreună cu câţiva călugări din Mânăstirea Dionisiu şi cu mitropolitul Neofit de Anchialos, l-au adus în Ţara Românească, unde l-au dus cu alai mare la Mânăstirea Dealului şi l-au aşezat deasupra mormântului lui Radu cel mare. În tot timpul nopţii în Mânăstirea Dealului s-au făcut rugăciuni pentru iertarea păcatelor domnitorului Radu cel mare; iar în revărsatul zorilor Neagoe Vodă, care era părtaş la rugăciune a văzut în aţipeală iertarea lui Radu Vodă.

După ce au fost ţinute mai multe zile pentru închinarea poporului, moaştele Sfântului Nifon au fost aşezate în sicriu de argint poleit cu aur şi înfrumuseţat cu pietre scumpe şi cu smalţ şi înapoiate la Mânăstirea Dionisiu din Sfântul Munte Athos.

Călugării de la Mânăstirea Dionisiu au dăruit cu bucurie lui Neagoe Basarab capul şi o mână din moaştele Sfântului Nifon, care au fost aşezate în Mânăstirea zidită de Neagoe Basarab la Curtea de Argeş.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.